

"Duc in altum"

Comencem un nou curs! I ho hem de fer contents, força contents, per quatre motius que vull destacar. N'hi ha molts més, és clar, però no poden els podem posar tots 😊 :

1. A l'estiu vam fer uns campaments amb 64 nens, 29 de Parets, que van anar molt bé, molt! Ens ajudaran a generar vida parroquial. Els fem, en part, gràcies a una família cristiana que ens obre la porta de casa seva. Sense ells, aquest curs difícilment hauríem fet campaments. Que important i que bonic que la fe ens mogui a ser compromesos, generosos, entregats.

2. Tenim un nou grup de kt-kolla amb 12 nens que el curs passat van fer la primera comunió i que ara volen continuar el seu procés d'iniciació a la vida cristiana. Això és gràcies al fet que, entre tots, catequistes i mossèn, estem mirant de fer cada cop una catequesi més dinàmica i viscuda, on els infants visquin un trobament amb Jesús. Feliciteu les catequistes per la tasca que han fet!
3. En el mes de setembre hem fet el trasllat al nou local de Càritas. Encara estem donant els aliments en forma de lots, però ja preparadíssims per començar a donar-los en forma de botiga. Serà una manera de dignificar l'ajut alimentari que fa Càritas. Les persones podran escollir els aliments que es volen emportar. Utilitzarem un sistema de punts. Pels voluntaris de Càritas suposa un canvi molt significatiu en la manera de fer les coses, no exempt de dificultats a superar, animeu-los!! S'ho mereixen!
4. I el quart motiu d'alegria és que tenim futur. Veig persones motivades i engrescades amb ganes de fer coses, de millorar el que fem, de provar coses noves, de ser valents. Tot el Consell Parroquial respira en aquest sentit. Com més serem, més força tindrem.

No volem “anar fent”. No m’agrada aquesta expressió, i menys en boca d’un cristià. Denota rutina, repetició, avorriment, i la vida d’un cristià mai no pot ser això. Els nostres desitjos, aspiracions, anhels, esperances, han de ser uns altres. **“Duc in altum”**, lema del nostre bisbe, “rema mar endins”, vol manifestar aquest desig d’anar més lluny, d’anar més al fons, d’avançar vers l’essencialitat, seguint les indicacions de Jesús, seguint la seva paraula. A tots ens correspon seguir avançant, anar més lluny.

És el dinamisme que ens mostra el Papa Francesc a *Evangelii Gaudium*. En aquesta exhortació apostòlica el Papa utilitza expressions com: “nueva etapa evangelizadora” (pto 1), “alentar y orientar en toda la Iglesia una nueva etapa evangelizadora, llena de fervor y dinamismo” (pto 17), “dinamismo de salida” (pto 19), “opción misionera capaz de transformarlo todo” (pto 27), “conversión pastoral” (pto 27), “conversión misionera” (pto 30), “pastoral en clave de misión” (pto 33), “invito a todos a ser audaces y creativos” (pto 33), “exhorto a aplicar con generosidad y valentía las orientaciones de este documento” (pto 33), “una impostergable renovación eclesial”, “sacramentalización sin otras formas de evangelización” (pto 63), “(La Iglesia) nunca se encierra, nunca se repliega en sus seguridades, nunca opta por la rigidez autodefensiva” (pto 45). Tots els que esteu en qualsevol àmbit pastoral de la parròquia és bo que us emmiralleu en aquestes expressions, de manera que la vostra tasca miri de respondre-hi. És més, és tota la comunitat que ha d’anar agafant un nou to, un nou tarannà si no volem ser els últims cristians de Parets.

Aquest “tenir futur”, aquest desig d’“anar mar endins”, en aquest curs el concretarem, especialment, en les cinc accions següents:

"Duc in altum" a la nostra parròquia en aquest curs 2018-2019"

Al Consell Parroquial el curs passat hem estat reflexionant sobre un llibre que vol donar pautes i pistes sobre la renovació parroquial davant de la situació crítica en què ens trobem. El llibre és *“Una renovación divina”* de James Mallon. La nostra pretensió era que de tot el que anàvem llegint, reflexionant i parlant d’alguna manera ho féssim aterrar a la nostra realitat parroquial. Per aquest curs ens hem proposat que les nostres celebracions eucarístiques siguin unes celebracions uuuuuuuuuuuuu!! 😊. Volem dir que siguin unes celebracions més vives i viscudes.

El centre de la vida cristiana és l’Eucaristia. D’això no en tenim cap dubte, però cal que esdevingui un moment significatiu per a la nostra vida, i això no succeeix automàticament. Cal, per part del mossèn, dels qui fan algun servei, de tots en general: cuidar-la, preparar-la, entendre-la millor, de manera que sigui el gran moment de la setmana. D’aquesta manera, també les persones que es vagin incorporant a la nostra comunitat (Curs ALPHA cinquena acció) podran viure una celebració que esdevingui lluminosa, un encontre que els toqui el cor.

A vegades he pensat que les nostres celebracions són una mica “tristes”, “apagades”, “rutinàries”. Què us sembla que pensaria una persona que no ha vingut mai a missa a Parets i un dia participa de la nostra celebració? Quina seria la seva impressió?.... Penso que no massa bona, oi? No és culpa de ningú. És així, però podem mirar de canviar algunes coses. Els aspectes on mirarem d’incidir són:

- La música
- Els lectors
- L’equip d’acollida
- Millorar la manera de viure la celebració

a) La música

La música en una Eucaristia està al servei de la trobada de cadascú amb el Crist Ressuscitat, és un mitjà fortíssim per trobar-me amb Crist. La bellesa musical és un mitjà poderós per entrar en comunió amb el Ressuscitat.

Una part essencial de la renovació de l'Església passa per unes millors Eucaristies, i per tant una millor música és un element central. Cal renovar la manera de tocar i cantar a les parròquies.

Per tant, els músics i l'animador de cants són servidors de Crist i dels seus germans. Han de facilitar la trobada amb Crist i no pas obstaculitzar-la. Han de fugir de tot protagonisme i alhora han de preparar bé el seu servei ja que poden ajudar molt a trobar-se amb Crist. Durant el curs passat vam fer un taller musical i una reunió amb els nostres músics i vam decidir:

- Fer un cançoner per cada Temps Litúrgic, per a les dues esglésies i per a guitarra i orgue.
- Cal incorporar nous cants nous (entrada, al-leluia, sant, sant, sant, anyell de Déu).
- La gent no canta gaire, no segueixen els cants. Sembla ser per això és per tres motius: una certa desídia, molts cants no són al llibre que tenim, no s'ha fet assaig de cants. És molt important que la gent participi cantant!!
- Es veu necessari crear una "cultura" d'arribar abans per fer assaig de cants.
- Es veu factible i necessari que els músics arribin abans per assajar ells i amb la gent. Aquest seria el moment per introduir nous cants.
- Instruments: Es parla d'introduir la caixa de ressonància. I que caldria comprar guitarres acústiques (2).

Reunió de músics 6/11 a les 20h a la rectoria.

b) Els lectors

Un dels grans moments de la celebració eucarística és quan proclamem la Paraula de Déu. L'assemblea escolta el que Déu li diu ara i aquí a través de la Paraula proclamada. És un moment crucial, determinant, podríem dir: espectacular. Déu parla! Això vol dir que la lectura del text cal fer-la d'una determinada manera. Perquè la lletra és morta i és el lector, amb la seva manera de "proclamar-la", que li dóna vida, la ressuscita!, de manera que la Paraula pugui tocar el cor del qui l'escolta. Tota la celebració ha d'estar impregnada de bellesa, especialment la proclamació de la Paraula.

Reunió de lectors 14/11 a les 20h a l'església de Sant Esteve

c) L'equip d'acollida

Veure: Constatem que ens falta sentit de comunitat, de família de l'esperit, que ens cal conèixer-nos més, tractar-nos més. És fàcil que una persona arribi a missa, hi participi i marxi sense haver parlat amb ningú. Això no és bo, ni humanament, ni espiritualment (el trobament que fem amb Crist, és també un trobament en la comunitat, de Crist present en la comunitat).

Això encara és més dramàtic en el cas d'una persona que vingui per primera vegada a les nostres misses. Ningú et saluda, ningú et diu res, i potser depèn d'on seguis et fan fora del banc on t'havies assegut...

Aquest estil de "comunitat" fa que quan un es posa malalt, ningú no se'n assabenta, excepte si té algun amic molt proper a la comunitat. No cuidem els uns dels altres, perquè no ens coneixem ... Acostumem a parlar amb els dos o tres de sempre, però no tenim un sentit de viure en una comunitat, de ser d'una comunitat.

Aquests son aspectes molt pràctics, però en el rerefons hi ha també implicats temes teològics de molta importància. N'esmento dos: el seguiment de Jesús té una dimensió comunitària ineludible, no és optativa: l'Eucaristia no és una celebració privada i anònima, sinó comunitària i personal. Constatem que ens costa viure aquestes realitats.

Jutjar: El desig de Jesús, i ho veiem amb els tres anys de vida pública, és crear una comunitat de germans que s'estimin, que es perdonin, que s'ajudin els uns als altres, que no hi hagi pobres entre ells, on el més important esdevé servidor dels altres, ... El llistó està molt amunt ... i el primer pas sembla que és que ens coneguem tots una mica millor.

Jesús ens ensenya que el proïsme (el "prójimo") ho és quan m'aproximo als altres ... Sóc jo qui ho faig possible! És la nostra actitud envers els altres que crea persones properes, germans i germanes allà on només hi havia desconeguts, o coneguts de vista.

Va en contra del desig de Jesús tenir comunitats de persones anònimes. El seu desig és que formem comunitats on ens sentim acceptats i estimats. Comunitats de germans!

Actuar: Formar a les dues esglésies un equip d'acollida que ajudi a donar un to més familiar i acollidor a les nostres celebracions i ens faci conscients de la importància que tota la comunitat esdevingui acollidora.

d) Millorar la manera de viure la celebració

En aquest punt hi ha tantes coses que vull dir i vull fer...!! A poc a poc...!! 😊, En el proper Full de Vida Parroquial desenvoluparé aquest apartat. Voldria unes celebracions amb tres elements: monicions, silencis i major participació interior i exterior dels fidels. Ja ho explicaré ...

Curs alpha (=D9)

És el cinquè acció que durem a terme durant aquest curs per tal d'“anar mar endins”. El Curs ALPHA, aquí li vam dir D9, és un curs que té per objectiu acostar a la fe aquells que n'estan una mica lluny o que, tot i practicar la fe, ho fan d'una manera una mica superficial, rutinària, sense posar-hi el cor. És un curs que està funcionant a milers de parròquies de tot el món i està donant molts fruits. La intuïció que tenim és que aquest sigui el camí pel qual parroquialment engresquem a persones a formar part de la nostra comunitat.

Durant aquest curs un grup de feligresos ens reunirem per anar preparant el proper curs ALPHA. Aquest curs començarà amb un sopar de presentació, que serà el divendres 27 de setembre del 2019. Ho avisem amb temps... A les xerrades postmissa de la quaresma en parlarem.

COL·LABORADORS

Escoltant al Papa Francesc

Francisco Luzón Luzón

El Papa Francesc ens diu...

“Cuidado con el riesgo de ser actores más que testigos. Estamos llamados a ser memoria viva del Señor.”

“Rezar no es como usar una varita mágica. La oración requiere esfuerzo, constancia y determinación.”

“El amor herido puede ser curado por Dios a través de la misericordia y el perdón”

“Pidamos la gracia de ponernos a la escucha los unos de los otros para discernir juntos lo que el Señor le está pidiendo a su Iglesia.”

“La presencia del Ángel de la guarda en nuestra vida no solo es para ayudarnos en el camino, sino también para mostrarnos adónde debemos ir.”

“En el proyecto original del Creador no existe el hombre que se casa con una mujer y si las cosas no van bien la repudia, no, en cambio sí hay un hombre y una mujer llamados a reconocerse, a complementarse a ayudarse mutuamente en el matrimonio.”

“Una catequesis que pretende ser fecunda y en armonía con toda la vida cristiana encuentra su savia en la liturgia y en los sacramentos”

“Ustedes no tienen precio, no son mercancía. No se dejen comprar, no se dejen seducir, no se dejen esclavizar por colonizaciones ideológicas para ser esclavos o dependientes. Enamórense de la libertad que les da Jesús”